

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Bune practice

TERAPIA OCUPAȚIONALĂ – DIALOG ÎNTRE COPIL ȘI PĂRINTE”

Trunchiul L de la a Liniști/ R

CHERCIU IOANA

C.S.E.I. „Elena Doamna” Focșani Roumanie

www.cseielenadoamna.ro

1 Contexte

Înțelesul sintagmei de terapie ocupațională derivă din cuvintele care o compun: - ocupația - reprezintă ideea de activitate în care te implici, te angajezi și participi efectiv și motivat; - terapia - însemnând tratamentul unei boli, a unei dizabilități sau a unui handicap.

Contextul și definirea necesității unei astfel de practici: părinții își încredințează copilul școlii spre îngrijire. Ei au dreptul să știe ce s-a planificat pentru educația lui – în sensul cel mai larg. În același timp școala are nevoie de părinți care să întărească și să sprijine educația copilului; are nevoie ca îndrumarea și valorile pe care copilul le primește acasă să fie în concordanță cu cele promovate în școală. Este necesar un dialog continuu între părinți și școală și un astfel de dialog nu poate exista dacă părinții nu sunt informați despre ce și-a propus școala să facă. Părinții sunt interesați nu numai de direcția generală a școlii pe care o frecventează copilul lor, nu numai de progresul general al copiilor din aceeași clasă sau același grup de vârstă. Părinții au dreptul să știe dacă școala respectivă este potrivită pentru copilul lor. Ca urmare, activitățile desfășurate au abordat problematica dezvoltării competențelor de lucru cu familiile elevilor și implicit și nevoilor de comunicare și relaționare, consiliere, cooperare, motivare, implicare etc.

2 Objective.

Obiectivele terapiei ocupaționale constau într-un program ce vizează ca finalitate creșterea încrederii în sine, creșterea independenței în activitatea elevului, reintegrarea în mediul familial, social și profesional, deci de a oferi elevului condiția psihosocială a normalității.

- Obiectivele specifice:
- formarea și dezvoltarea competențelor de lucru ale cadrelor didactice cu familiile elevilor;
- identificarea responsabilităților părinților potrivit legii 272/2004 privind respectarea drepturilor copilului;
- acordarea de suport psihologic părinților în vederea dezvoltării unor relații pozitive părinți – copii;
- promovarea drepturilor copiilor prin responsabilizarea, implicarea și valorizarea elevilor;
- utilizarea jocului ca activitate organizată de terapie ocupațională.

3 Derularea modelului de " Bune practici".

Activitatea din program:

- ateliere de lucru profesori– părinți/elevi;
- consiliere individuală și de grup profesori – părinți/elevi;
- activități extrașcolare cu elevii.

Atelierele de lucru profesori– părinți/elevi s-au desfășurat într-un cadru formal dat de locul desfășurării activității, sala de clasă.

Jocul-învățare și terapie începe să ocupe un loc din ce în ce mai bine definit în categoria metodelor, tehnicilor care dezvoltă capacitatea de observare, de analiză și de operare cu operatori logici, într-un cuvânt, în categoria tehnicilor care dezvoltă aptitudinile de învățare și dezvoltare.

Activitatea desfășurată a fost în preajma sărbătorilor de iarnă, prilej cu care elevii ajutați de părinți au fost îndrumați spre crearea de felicitări cu temă de Crăciun și invitați să ofere din munca lor de artiști. Aceasta a debutat cu jocul "Cine vine de Crăciun?" unde elevii au avut de sortat din mai multe jetoane, imagini ce reprezentau simboluri ale sărbătorii precizate. În complicarea jocului am apelat la puzzle unde am realizat și o întrecere. Ajutați fiind și de părinți, aceștia trebuiau să descopere imaginea formată într-un timp record. Astfel s-a creat un moment de suspans și bună dispoziție, după care am revenit la creație, unde elevii au realizat felicitările de Crăciun, și au fost invitați să le ofere părinților prezenți.

4/Evaluarea activității

Rezultatele obținute în urma acestui parteneriat au avut ca puncte tari înțelegerea de către părinți a rolului pe care îl au în realizarea educației copiilor, ce ar trebui ei să realizeze cu aceștia în afara programului școlar, cum pot astfel prin terapia ocupațională să le dezvolte spiritul creativ, să le umple timpul cu o activitate pe care să o desfășoare împreună și care să dea și satisfacție.

Toată această activitate realizată a dat speranță părinților în descoperirea de noi metode de petrecere a timpului alături de copii, de descoperire a cadrului în care ei își desfășoară activitățile școlare, de îndrumare a acestora spre un viitor optimist.

5/Limite

Ca și puncte slabe, părinții au menționat lipsa de centre în care aceștia ar putea fi ajutați în desfășurarea de activități în care elevii ar putea socializa sau crea diverse materiale specifice puterii lor de realizare, cât și lipsa de ghiduri de îndrumare pentru părinți în desfășurarea unor activități utile de petrecere a timpului. Educația copilului cu deficiențe este abordată sub aspectele ei pozitive cu scopul valorificării optime a tuturor disponibilităților psihoindividuale cât și a particularităților tipului și gradului de deficiență. Se oferă astfel posibilitatea de valorificare cât mai eficientă a actului educațional la care are dreptul copilul cu CES.

6/Perspective

Considerăm astfel că terapia ocupațională prin conținutul ei , cu aceste tipuri de activități poate dezvolta aria personală și socială având ca scop final independența copilului precum și integrarea lui într-un mediu în continuă schimbare, dar poate fi și un dialog între părinte și copil.

BIBLIOGRAFIE

1. Cucoș, C. – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002 ;
2. Nicola, I. – Tratat de pedagogie școlară, Ed. Aramis, București, 2003 ;
3. Șoitu, L. – Pedagogia comunicării, Institutul European, Iași, 2001.